

אנכי קיסר אחד בארץ ישראל

מ'בויט די דריטע בית-המקדש אויף 770, מיט 770 און אין 770!¹

- With Electric Shoes² - עם נעליים של חשמל

זאת חנוכה, ה'תשפ"ב, Brooklyn, New York - The United World Of Israel

תפילין דמארי עלמא מה כתיב בהו.

יש טעות-סופר בגמרא [ברכות, ו.] - וצ"ל "תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו א"ל **ומי כעמי** ישראל גוי אחד בארץ... ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם ... **ומי כעמי** ישראל..."

- כי, הרי, אם היה באמת כתוב (ח"ו) "ומי **כעמך** ישראל" **בתפילין דמארי עלמא!!!**... - ה"ז כפירה שאין כמוהו - וכאילו שיש שתי רשויות!! - כלומר - כאילו שהקב"ה אומר למשהו חוץ ממנו "ומי **כעמך**..." - והרי **הקב"ה הוא אחד ויחיד ואין שני לו ואין עוד מלבדו**, ולכן **ברור ואמת ויציב ונכון וקיים וישר וכו' -** שבתפילין דמארי עלמא **אינו כתוב** "ומי **כעמך**",

ועוד, הרי לית קושיא קמיה קוב"ה והכל ברור ושלם וידוע ב-ועד דרגת נמנע-הנמנעות עד און-סופ - ולכן צ"ל "תפילין דמארי עלמא מה כתיב בהו... **אנכי כעמי** ישראל...",

אבל עוד צריך לדייק - הרי הקב"ה הוא אחד ויחיד ולא "עם" ח"ו, וגם לא "כעם" ח"ו, - כי הרי "עם" זה יותר מאחד - והקב"ה הוא אחד ויחיד, ואם היה כתוב (ח"ו) "**אנכי כעמי ישראל**..." - ה"ז כפירה ח"ו - כי **אי אפשר לדמות הקב"ה לעם** אפילו **בדמיון** כביכול "כעם" ח"ו, כי ח"ו באומרו **אנכי כעמי** ה"ז **כאילו שהוא יותר מאחד** - (כעם ישראל שהם יותר מאיש אחד) - **וה"ז כפירה באחדות ה' ח"ו**, ולכן וודאי אינו אומר "כעמי ישראל", ואומר **אנכי ... אחד ...**

ועתה גם פשוט, דהיות והקב"ה הוא **מלך אחד ויחיד** ולא "גוי אחד" (עם אחד), ולכן במקום לומר "אנכי גוי אחד..." ח"ו - צ"ל **אנכי מלך אחד ...**, שהרי הקב"ה הוא מלך כמ"ש "ה' מלך", "והיה ה' למלך על כל הארץ", ועוד,

¹ בשמו"ע אומרים: ולירושלים עירך ברחמים תשוב ... ובנה **את הבית המקדש השלישי, ב770, עכשיו ממש, בנין עולם.** ברוך...

² See יחזקאל

אנכי קיסר אחד בארץ ישראל

אבל עדיין צריך ברור, כי מלך אינו ביטוי כה יחיד-ומיוחד מכל המלכים - כי הביטוי "מלך" הרי ישנו - וגם היו הרבה "מלכים" - (גם מלכים בישראל וגם להבדיל מלכים דלא-(עדיין-ישראל), ואינו לפי כבודו של הקב"ה להיות דומה בשמותיו וכינויו כ"מלך" - שביטוי "מלך" אינו כל-כך יוצא-מן-הכלל כי יש והיו הרבה מלכים אחרים,

ואשא לכן - "קיסר" הוא ביטוי יותר מיוחד - ולמעלה ממלך, כי "קיסר" הוא "מלך של מלכים", והיות והקב"ה הוא "מלך-מלכי-המלכים" - הרי "קיסר" הוא ביטוי יותר קרוב למעלת-ומדרגת מלך-מלכי-המלכים, וגם לעולם לא היה ולעולם לא יהיה ביטוי כזה של "קיסר-הקסרים" - כי יש רק קיסר אחד, שזה הקב"ה אחד,

לכן ברור שבגמרא דהויה כ': "תפילין דמארי עלמא מה כתיב בהו..." **אנכי קיסר אחד בארץ ישראל³**

המילה **ישראל** בא בסוף ולא באמצע - כי נעוץ תחילתן בסופן "**אנכי ... ישראל**" כי "ישראל וקב"ה חד".

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הֵשִׁמוּאֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ הֵשִׁמוּאֱלִי אֶחָד
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
וְאַהֲבֵתְ אֶת הֵשִׁמוּאֱלֹהִיךָ בְּכָל־לִבְּךָ, וּבְכָל־נַפְשְׁךָ, וּבְכָל־מְאֻדְךָ:

והיה, הוה - ויהיה ⁴ עם⁵-שמור⁶-תשמרו⁷ את⁸ מצותי, אשר אנכי
הֵשִׁמוּאֱלֹהִים מצוה

³ ולעולם יהיה רק קיסר אחד, כמו שיש ה' אחד, רבי אחד, רועה אחד - לעולם ועד - כמ"ש "וְרֹעֶה אֶחָד יְהִי לְכֻלָּם", "וְדָנָה עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם" [יחזקאל ל"ז, כ"ד-כ"ה].

⁴ שהרי הקב"ה היה, הוה - והיה כאחד, ויותר אמת לומר זאת בפירוש - ולא סתם "והיה".

⁵ שהרי זה וודאי - ואין שום מקום (אפילו לשון-) ספק.

⁶ מקף זה (בין שמור-לתשמרו) היא הוספה חדשה - מאחר והשכר בא בהם מיד - כלומר באותו רגע ששמור-תשמרו - בא העם (שמור-תשמרו). "ביומו תתן שכרו מיד".

⁷ שהרי עשיה בפועל ממש (שמור - "שמירה" של עשיה ממש) יותר משמיעה.

⁸ שמעתה - ומאחר ששמור-תשמרו את מצוותי - יותר מתאים הלשון "את".